

БЕОГРАДСКЕ ОПШТИНСКЕ НОВИНЕ

ИЗЛАЗИ НЕДЕЉНО ЈЕДАН ПУТ

Цена за Србију:

НА ГОДИНУ 6 ДИН.
 НА ПОЛА ГОДИНЕ 3 „
 ЗА СТРАНЕ ВЕМЪЕ НА ГОДИНУ 9 „

НЕДЕЉА 26. ЈУНА 1894.

ЦЕНА ЈЕ ОГЛАСИМА 6 ПР. ДИН. ОД ВРСТЕ

ПРЕПЛАТУ ВАЂА СЛАТИ УПУТНИКОМ НА ОПШТИНСКИ СУД
 А СВЕ КОРЕСПОНДЕНЦИЈЕ НА УРЕДНИКА

Рукописи не враћају се

НЕПЛАЋЕНА ПИСМА НЕ ПРИМАЈУ СЕ.

ГРАЂАНСТВУ БЕОГРАДСКОМ

Управа вароши Београда, разрешивши од дужности чланове суда, кметовске помоћнике, одборнике и одборске заменике, изабрате у Децембру месецу 1893. године, пошто је престао важити закон о општинама од 1889. године, по коме су ти часници општински изабрати, и поставивши друга лица да до новог избора привремено врше дужност чланова суда и кметовских помоћника — наредила је актом својим од 14. Маја 1894. године, Бр. 9019, да се изврши нов избор чланова суда, кметовских помоћника, одборника и њихових заменика за општину београдску онако, како прописује закон о устројству општина и општ. власти од 1866. године и његове измене и допуне од 1875., 1878., 1879, и 1884. године.

С тога је суд општине вароши Београда, као одбор општински, у седници својој од 13. Јуна 1894. год. на основу чл. 75. в. и члана 13, тач. 7. зак. о устројству општина и општ. власти, а с погледом и на чланове 13. тач. 1., члан 17. и 21. пом. закона решио, да се сазове

ОПШТИНСКИ ЗБОР

НА ДАН 27. ЈУНА 1894. ГОДИНЕ

РАДИ ИЗБОРА

ТРИДЕСЕТ И ДВА ОДБОРНИКА И ШЕСНАЕСТ ЗАМЕНИКА

Ко може бити биран за одборника и заменика, прописују чланови 58 и 59. закона о устр. општина и општ. власти.

Сваки гласач на збору може само лично дати свој глас.

На општинском збору имају право гласа сви пунолетни чланови општине, који плаћају најмање потпуни грађански данак, који нису под туторством или старатељством, који нису под платом код другог у служби, или којима по прописима члана 16. овог закона право гласања не би било одузето (члан 14. зак. општ.)

Немају право гласа на општинском збору:

1. Они који су осуђени због злочинства, докле своја права не поврате, или кад су лишени грађанске части, за време пресудом одређено, као и они који су осуђени због преступа или иступа, које човека бешчасте и јавни морал вређају, док не прође година дана од дана извршене казне;

2., Који се налазе под кривичним ислеђењем за дела под 1. наведена;

3., Који су пали под стениште за време док стениште траје, и док се не прогласе за невине;

4., Који су под полицијским надзором;

5., Који дугују држави порезе више од оног полгођа у коме се збор држи (члан 16. закона).

Официри и војници стајаће војске не учествују у саветовању општинског збора. (Члан 15. закона).

Збор ће се држати у здању општинског суда. Збор за бирање почиње у 8 сати изјутра а бирачи могу долазити на збор до 5 сати по подне, у које ће време престати пуштање бирача на биралиште, али ће се примити глас од свију оних, који на збор до 5 сати буду дошли. Од 12 часова до 2 по подне гласање ће бити прекинуто.

Чим председник збора каже да је збор започет, бирачи ће (њих двадесет најмање) изабрати из своје средине два лица за чланове бирачког одбора.

Извештавајући о овоме грађане београдске суд их општински позива, да на збор дођу и испуне своју грађанску дужност.

АБр. 3479.

13. Јуна 1894.

Београд.

Секретар,

Урош Кузмановић с. р.

Председник београдске општине,

Мијаило М. Богићевић с. р.

ГРАЂАНСТВУ БЕОГРАДСКОМ

Према наређењу другог става члана 14. закона о устројству општина и општинских власти, Суд је општински саставио списак гласача, који имају право гласања на општинском збору.

Извештавајући о овоме грађане београдске Суд их општински позива, да своје примедбе на овај списак ради његове исправке учине, те да нико не буде лишен права гласа на општинском збору, који по закону то право има, а који би погрешно из списка био изостављен.

На општинском збору имају право гласа сви пунолетни чланови општине, који плаћају најмање потпуни грађански данак, који нису под туторством или старатељством, који нису под платом код другог у служби, или којима по прописима члана 16. овог закона право гласања не би било одузето. (Чл. 14. зак. општ.).

Немају право гласања на општинском збору:

1., Они који су осуђени због злочинства, докле своја права не поврате, или кад су лишени грађанске части, за време пресудом одређено, као и они који су осуђени због преступа или иступа, који човека бешчасте и јавни морал вређају, док не прође година дана од дана издржане казни;

2., Који се налазе под кривичним ислеђењем, за дела под 1. наведена;

3., који су пали под стениште за време док стениште траје, и док се не прогласе за невине;

4., Који су под полицијским надзором; и

5., Који дугују држави порезе више од оног полгођа у коме се збор држи. (Члан 16. закона).

Официри и војници стајаће војске не учествују у саветовању општинског збора. (Члан 15. закона).

Од суда општине београдске 11. Јуна 1894. год. АБр. 3448.

О Б З Н А Н А

Управа вароши Београда упутила је Суду општинском следећи распис:

„Господин Министар унутрашњих дела претписом својим од 30. Маја т. г. ПБр. 8340 доставио је управи распис следеће садржине:

Нека начелства учинила су питање о овоме:

1., да ли и који задругари имају право гласања на општинским зборовима;

2., да ли има право гласачко старешина задруге, који сам за се не плаћа 30 динара годишње порезе непосредне, али плаћа толику суму, кад се узме у рачун и лична пореза разрезана на његовога задругара; и

3., да ли у састав непосредне порезе улази и државни прирез у смислу члана 94. закона о непосредном порезу, те да имају гласачко право и они, који са тим прирезом плаћају 30 динара годишње.

Услед ових питања, а у цели правичнијег и једнообразног вршења закона о устројству општина и општинских власти,

— Министар унутрашњих дела налази за потребно, да даде управи следеће упутство.

I-во.

Право гласања на општинским зборовима имају и задругари; ако је целокупна пореза коју његова задруга плаћа толико, да по одбитку 30 динара годишње, што долази на старешину задруге претече толико, да на сваког задругара дође по 30 динара годишње порезе, колико треба да плаћају правни гласачи на општинским зборовима према члану 14. зак. о устројству општина и општинских власти и чл. 105. закона о непосредном порезу. Но ако ова пореза не би била толика, да дође на сваког задругара по 30 динара годишње, онда само старешина задруге, који толико плаћа има право гласања, а остали немају, као што не би имали и да су инокосни.

II-го.

Ако старешина задруге не плаћа годишње 30 динара непосредне порезе, али задружна пореза износи толико кад се узме у рачун и лична пореза разрезана на његовог задругара, онда тај старешина задруге има гласачко право.

III-ће.

Прирези државни о којима је реч у закону о порези не могу утицати на одређење гласачког права, јер је гласачко право регулисано чл. 14. зак. о устројству општина и општинских власти“.

Од Суда општине београдске 17. Јуна 1894. године. АБр. 3493.

Н А Р Е Д Б А

У вар. Београду виђа се у последње време много паса по улицама а нарочито по трговима, парковима и другим јавним отвореним и затвореним местима. Ово је штетно по здравље људи, јер ти пси њушкају и погане животне намирнице што се по трговима и локалима продају; опасно по становнике, јер на топлим данима пси лако беене а и иначе могу на људе наслати; штетно је даље и по паркове јер их кваре и расаде уништавају.

С тога суд општине вар. Београда

наређује:

Свима и свакоме, да се по овој наредби тачно управља, у противном биће кажњен према § 326. кривичног закона.

1. Нико несме и ни по каквим погодбама уводити псе у кафану, хотел, трамвај и друге јавне локале.

2. По јавним парковима сме се исеко водити само везано на канџу.

3. Свако исеко, које се ноћу слободно на улици или у парку нађе па имало оно марке или немало биће убијено, а сопственик истог још и кажњен.

Од суда општине вар. Београда 28 Марта 1894. год. А. Бр. 1945.

СРПСКИ УСТАНИЦИ ПРОТИВУ ТУРАКА

У ВЕЗИ

СА НАРОДНИМ СЕОБАМА У ТУБИНУ

од 1459—1814. год.

ИСТОРИЈСКА РАСПРАВА

У ДВА ДЕЛА

НАПИСАЛИ

Р. АГАТОНОВИЋ И П. М. СПАСИЋ.

(Академијски Савет Вел. Школе наградио првом издвојеном наградом општ. београдске).

Мото:

— „Пора нам перестат бит умними чужим умом и славними чужоју славоју“ (Време је да престанемо мудровати туђом памећу, и славити се туђом славом).

Карамзин.

(НАСТАВАК)

Из тога, као и из других догађаја у Ердељу, види се, да је српски елемент све то већег маха заузимао, и да се баш одмах иза Димитрија јавља брат његов *Борђе Брајковић*, као радник на српској мисли и организацији. Мало ниже ми ће мо доћи и на ову ствар, а сада да окренемо поглед на другу страну Српства, на којој још излази на видик радња српскога живља на своје народном задатку.

Колико нам је простор ове расправе допуштао, ми смо говорили напред о Ускоцима српским у далматинском приморју. Нарочито о славним браниоцима Клиса. Кад пак и Клис паде Турцима у руке, српски Ускоци пређоше сви у још једини тврди град приморски *Сењ*, да под заштитом млетачком излећу одатле на Турке, и свете им се за несрећну судбину свога рода. Ма колико да је чувена јуначка борба клиских Ускока, у толико је још јача, још живља и чувенија борба **Сењских Ускока**, са свима непријатељима српске вере и народности. Својим згодним положајем, на самој обали морској, опкољени лукама морским, а са сува неприступним природним препрекама, *Сењ* је привлачно у се све бегунце српске, све љуте борце и осветнике роду турскоме, те се за кратко време у Сењу стече толики број Ускока, да су могли не само Сењ добро бранити, већ се од њих могла и војска уредити. Није њих сада било само 6—700, већ им је број досезао и до 1200 бораца. „а кад се с њима још придруже и други Ускоци из Сења, они из Оточца, Винодола, Брина и других околних ускочких насеобина, може им број достићи и 2 000.“⁽¹⁾

Тако скупљени у јакој маси, могли су живље и силније радити на ономе, чему их

је упућивала њихова жива свест српска о својој политичкој егзистенцији. И они су зашета и радили на свима местима, где их је год било, дуж далматинско хрватске крајине. Нарочито својим јуначким борбама противу Турака, најпре у Клису, а доцније и у Сењу, они су задивљавали цео ондашњи свет. О њима су се у европској литератури писале читаве књиге. Нарочито су Талијани преуносили њихову славу и јуначка дела, која они чине на „капији од Италије“, (*antemurale all' Italia*), како називаху Сењ. Нису иза њих изостајали ни Млечани донде, докле су изгледом на своју корист имали рачуна дражити Ускоке противу Турака. Али чим се са њима измирише, а Ускоци сењски и даље остапе крвни непријатељи турскоме племену, онда им Ускоци више не беху „храбри борци“ и „браниоци рода хришћанскога“, већ „лопови без стида и срама, — убојица без милосрђа, који су хиљаду смрти заслужили.“⁽¹⁾ Таки постадоше они у очима Млечана тек онда, кад почеше да бране своје име и своју веру и народност од ових мучких „пријатеља“ хришћанских, јер Млечани вазда гледаху да им српски Ускоци буду верне слуге, слепо оруђе; а ови свесни својих поли-

(1) Гласник срп. уч. др. књ. XXVIII. стр. 445.

(1) „Матица“ за г. 1865. бр. 218

Н А Р Е Д Б А

1. Грађанству се ставља до знања, да је најстроже забрањено дирати жице, шпине, и остале апарате електричног трамваја.

2. Пешацима и колима, забрањено је ићи по путу електричног трамваја од болнице за душевне болести до Топчидера.

3. Пут се трамвајски може прелазити на свима прелазима, који су одређени за то, али пешаци и кола треба да се склоне кад чују знак да наплазе кола електрична.

Ко не поступи по овој наредби биће кажњен по тач. 5. §. 327. крив. законика до 15 дана затвора.

Бр. 10659. Из канцеларије управе града Београда 25. Маја 1894. год.

О Г Л А С

На основу предписа г. Министра војеног ФТБр. 4109 примаће се младићи, у пешадијеку и артиљеријску подофицирску школу.

По чл. 3, о уредби и устројству ових школа, младићи као добровољци, имају испунити следеће погодбе:

Да није млађи од 17 ни старији од 20 година; да је свршио два разреда гимназије или реалке, да је телесно здрав и развијен; да има дозволу од родитеља или татора за ступање у школу; да је доброг владања и да је српски поданик. Испит пријемни неће се полагати.

За ово потребно је да поднесе: 1., крштеницу, 2., школску сведоцбу, 3., дозволу од родитеља или татора и 4., општинско уверење из кога да се види: јели младић кад год и за какве кривце био осуђен или осуђиван од грађанских власти, као и да ли је српски поданик.

У молби изјавиће за коју школу хоће, да ли за пешадијску или артиљеријску.

тичких права, не дадоше се лако направити „робљем“ хришћанима.

Кад би нам простор ове расправе допуштао, могли би смо овде рећи коју опширнију о животу *сењских Ускока*, црпећи грађу из оних, макар и пристрасних, извора, који нам до данас осташе очувани.⁽¹⁾ Али ће мо се за зада задовољити само тиме, што ће мо у кратко споменути неколико рећи о њима, да би нам њихова борба с непријатељима била што јаснија.

⁽¹⁾ Што данас имамо познатих извора за историју Сењских Ускока, то су већином страни, врло пристрасни. Најопширнији такав извор јесте онај задарекога надпискупа Минуџа Минуџија: „Historia degli Uschocchi coi progressi di quella gente sino all' a. 1602.“ и настављача његова Павла Сарпија: „Aggiunta all' Historia degli Uschocchi di Miniccio Minucci sino all' a. 1613.“ Обе историје саопштио је у изводу Ч. Мијатовић у „Матици“ за 1865. год. Писци се одликују необичним гњевом и мржњом на Сењске Ускоке, те су износили само зла дела њихова, која су они чинили Млечанима, не кажујући и узрока рашта се Ускоци били такви „разбојници и лопови“. Овакав појам о Ускоцима старали су се они онда да шире по целој Европи, те је значај Сењских Ускока почео тамнати. То наведе једног Флорентинског трговца, који је трговине ради, дуго живео у Ријеци, а општио са многим Ускоцима, па познавајући истински живот Сењских Ускока, написа у дијалогу другу историју Ускока, као одговор на историју ова два свештеника. Цео тај дијалог штампан је Рачки у Stagnama, (IX. 174—256) у оригиналу. Новаковић је у изводу саопштио исти спис у Гласнику срп. уч. др. XXVIII. стр. 439—448. Писац у предговору тога дијалога вели: „Нека нико не мисли, да мене побуђује корист, моје је једино побуђење истина, за коју сам мислио, да ми је дужност казати је као човек, који сам са стварју из близа познат, и сам толико пута имао прилику да добијем поуздане податке“. Ну као и сви оновремени списи, тако и овај пати од сувишних и прекомерних ф. џаза библијских, те је историјским стварима мало пажње поклоњено.

Изјаву са поменутиим документима, да пошаље овој команди најдаље до 15. Августа тек. године. Лекарски преглед биће извршен код ово окружне команде.

Бр. 5218 Из канцеларија VII пук. окр. команде 20. Јуна 1894 год. у Београду.

ТАБЛИЦА

За паљење и гашење електричних лампа у Београду за месец Јуни 1894. год.

Дана	Упалиће се у	Угасиће се у
1.	12 с.	2 с. 20 м.
2. и 3.	12 с.	2 с. 10 м.
4—6.	Неће се палити никако.	
7. и 8.	9 с.	11 с.
9. и 10.	9 с.	12 с.
11.	9 с.	12 с. 30 м.
12.	9 с.	12 с. 40 м.
13. и 14.	9 с.	1 с.
15.	9 с.	1 с. 20 м.
16—22.	9 с.	2 с. 20 м.
23—25.	8 с. 50 м.	2 с. 20 м.
26—28.	8 с. 50 м.	2 с. 30 м.
29. и 30.	11 с.	2 с. 30 м.

Напомена. 1. Ове су таблице израђене према месечевим фазама и на основу члана 25. уговора о електричном осветљењу вароши Београда.

2. У случају облачног времена лампе ће се палити и онда, кад се према овим таблицама иначе не би палиле.

3. У 11 часова пре по ноћи угасиће се половина лампа онда, кад исте светле од пре па до после по ноћи.

Од суда општ. вар. Београда 29. Маја 1894. год. ЕБр. 2741.

СУДУ ОПШТ. ГРАДА БЕОГРАДА

Част ми је поднети суду извештај о извршеном прегледу воде од 1—23. Јуна ове године.

Извршене анализе вода београдских довода дале су ове резултате:

ПРИМЕР.	Број код. у 1 см. ³	Гвођђа оксида	Амонијак.	Азотасте кисел.	Азотне кисел.	Хлора	Утрпш. перман.	Цврстих матер.	Темп. воде	Узета проба	ПРИМЕД.
	75								14 ^o ₅	6/6	Вар. в. дел. час.
	130								14 ^o ₀	"	Рим. в. фил. I.
	101	0.0006							14 ^o ₅	"	Бил. в. пал. II.
	11		нез. траг						17 ^o ₆	"	Нов. в. јевр. шк.
			нез. траг						14 ^o ₅	"	Вар. в. ст. стом.
			нез. траг						15 ^o ₂	"	Бил. в. пал. II.
			нез. траг						15 ^o	"	Рим. в. фил. II.
									15 ^o ₀	"	Нов. в. леп. Кат.
									15 ^o ₀	"	Кан. Мишина ч.
									15 ^o ₂	"	Нов. вод. Јабор.
									14 ^o ₇	"	Нов. Магич. I.
									15 ^o ₅	"	II.
									15 ^o	"	III.
									14 ^o ₀	"	IV.
									14 ^o ₀	"	V.
									14 ^o ₂	"	Нов. в. гл. бунар

Бактереолошка проба од 11. узета из бунара IV и V на белим водама показује 16 клица у 1 см.³.

23. Јуна 1894. год.
Београд.

Општински земљичар,
Др. А. Зега с. р.

Док су Ускоци живели у Клису, било их је две врсте: стипендијарци и авантурци. Али кад пређоше у Сењ, и кад се њихов број повећа, онда поста и трећа врста Ускока, који се зваху *Казалини*. То беху већином бећари, који стално живе у Сењу, ту се и родили, а зову се друкчије и *грађани*. Њих нема више од стотине.⁽¹⁾

Сви се Ускоци обично деле у чете по 30—50 другâ. Свака чета има свога *четовођу*, или старешину, коме су безусловно сви покорни. Ретко кад да их већи број излази у пљачку, осим ако имају да разбију какву повећу турску војску, која би им пошла да спречи њихово пљачкање. Четујући по сузу, као јастребови прелетали су с камена на камен таком брзином и вештином, да човеку изгледа невероватно. Нису носили ни шлема ни оклопа, нити се служе копљем, већ само нацаком, лаком пушком, „таман како треба људима лаких ногу“ (Arquebuse à rouet fort petite et bien legère). Неки су још носили као неки штилет — а то су им „*ножи из цотаје*“. Као год што су били вешти борци на суку, тако су се одликовали и на мору. Они нису имали великих убојних лађа, већ су гради мале лађе, тако зване барке, обично да у једној може стати до 30 људи. На таким баркама,

¹⁾ „Матица“ за 1865. год. бр. 24.

које су обично биле дугуљасти облика, нападали су они, невероватном храброшћу, велике ратне и трговачке бродове турске и млетачке, и ретко кад да их срећа омаши. Када би их јачи непријатељи појурили, повуку се они на својим баркама у пличине морске, па ту мирно сеише, гледечи на близу непријатеља, који не може да им се приближи. Свака барка има свога старешину, а такав је могао бити сваки који је био у стању опремити по једну таку барку. „Војводе, имућни људи, па и саме удовице, свештеници и калуђери помажу колико ко може, да се барке и људи опреме, а после имају удела у пљачки“. Ускоци су на све стране имали својих верних пријатеља и шпијуна, који су их увек извештавали о сваком покрету непријатељском, те су они увек знали где да поставе заседу, и са коликом јачином да нападне. Кад пођу у пљачку њима су прискакали у помоћ и многи бећари „обично из Турске или провинцији из Далмације и Апулије“. Бећари слушајући оног старешину на чијој су барци, кад сврше излет, разделе пљачку, онда се разилазе кућама на одмор. Али многи и остају међу њима милујући такав занат. Таки дошљаци у Сењу звали су се *Карамиотени*.

Међу тим сви приморски становници, који су се онда радо поносили именом Ус-

СТАТИСТИЧКИ ЗАПИСИ
У ОПШТИНИ БЕОГРАДСКОЈ

Путнички саобраћај вароши Београда. У седмици од 5. Јуна до 12. Јуна 1894. год. допутовало 750. отпутовало 753 Од којих су:

- а.) Пола: мушког 690. женског 60.
- б.) Вероисповести: православне 633. не-православне 74, мојсејевске 33, мухамеданске 10, свега 750.
- в.) Постојбина: Србија 615, Ауст-Угарска 69, Босна и Херцеговина 4, Црна Гора —, Грчка 1, Турска 23, Бугарска 3, Румунија 5, Русија 1, Германија 13, Франц. 5, Италија 9 остале државе 1, ван Европе 1.
- г., Занимање путника: Тежаци и економи 77, Занатлије 98, Трговци 301, индустријалци 4, шпекуланти и предузимачи 16, Гостионичари 20, Интелигенција (војска) 102, Ђаци 13, раденици и помоћници 40, Пиљари и бозације 3, надничари и слуге 21.

Из статистичког одељка општине вароши Београда 15. Јуна 1894. год.

О Б Ј А В А

На дан 29. и 30. Јуна и 1. Јула ове као и прошле године држаће се тродневни марвени панађур, у селу Букову код киселе воде, близу Аранђеловца, срез јасенички округ крагујевачки.

Продавци робе и стоке позивају се а трговци умољавају да на овај чувени панађур дођу.

Овим се јавља свима и свакоме, да за удобност трговаца, занатлија, ствари и стоке, као и угодне путове и умерену таксу суд је се постарао.

Бр. 502 — 12. Јуна 1894 г. у Буковику.

Председник оп. суда
Рад. Црногорац

Пасар
Ник. П. Милошевић

кока, нису били једнаки. Док су Сењски Ускоци носили карактер српског осветника турском племену, па богме и другим свима непријатељима свога имена и вере; и докле су они више имали у виду свој народни задатак, да раде на освети и ослобеђењу своје браће испод јарма турскога, докле су, по сведошћу оног флорентинског трговца, други Ускоци, већином млетачки поданици са острва Крка, Раба, Пала, затим и из Задра и Шибеника, били прави гусари, којима потпуно доликују епитети које Мишућ даје Сењским Ускоцима. У осталом позната је и та истина, да су Млечани и хајдуковање својих поданика товарили на Сењске Ускоке, па није ни чудо, што су се млетачки писци старали да свету престапе српске Ускоке као нека разбојничка чудовишта, не устручавајући се ни каљати их именом полигамиста. Док на против нигде се лепши и савршенији облик узајамне супружанске љубави није био развио, као у Сењских Ускока; где је породични живот и породична љубав достигла врхунац савршенства. Сваки је Ускок имао само једну жену коју је безгранично љубио. Прелебе су кажњаване одмах најжешћом смрћу. А ако се деси да која жена остане удовицом, она се

КЊИЖЕВНИ ОГЛАС

Изашао је из штампе

МИЛУТИН

СПЕВ ИЗ ВРЕМЕНА ПРЕД СРПСКИ УСТАНАК ЗА ОСЛОБОЂЕЊЕ У ШЕСТ ПЕСАМА

написао

СТЕВАН Ј. ЈЕВТИЋ

Дело износи три штампана табака, хартија је првог квалитета, а штампарска израда одговара у свему захтевима модерне типографије.

Цена је књижи 60 пара дин. Књижарима даје се 20% рабата од 50 комада на више, за готов новац.

Добити се може за сада само код писца: Спасовска улица (где је „Гранд Хотел“) брај 8 доњи сират.

Нека је препоручена свакој српској кући ова књига, у којој се износи јасан предглед српске историје од Косова па до првог устанка за ослобођење. Ова је књига народно јеванђеље у коме се слави Србин-мученик, који је у маломе, по примеру Христа Спаситеља, примио на себе грех људски и спасао свој завичај, жртвујући себе, а тиме много допринео да букне устанак, па да се доцније спасе Србија од ропства. Цео спев је прича најромантичније садржине, а оснива се на традицији, за коју се до сад није знало, и која још никојим историјописцем није забележена. Молим цео народ српски да се одазове овој мојој књижи. Нарочито се топло обраћам друштвима, удружењима, корпорацијама, задругама, разним одборима и школама, којима ћу на писмени захтев радо послати по један примерак на углед.

Учтиво молим све српске листове да прештампају овај оглас.

У Београду, Јуна 1894.

С одличним поштовањем

Стеван Ј. Јевтић.

ТАКСЕ ЗА ИЗНОШЕЊЕ ЋУБРЕТА

За квартове: Савамалски, Теразијски, Варошки и Врачарски:

- 1. Од собе и кухиње или мањег дуђана са собом 0.25 д.
- 2. Од две или три собе, са кухињом или већег дуђана са магазином 0.70 д.
- 3. Од четири или више соба са кухињом, од кафане са кухињом, од гостионице са кухињом без штале 1.50 д.

За квартове: Дорђолски и Палилулски:

- 1. Од собе и кухиње, или мањег дуђана са собом 0.20 д.
- 2. Од две или три собе са кухињом или већег дуђана са магазином 0.60 д.

БЕОГРАДСКА ПИЈАЦА

ПРЕМЕРНО НА БЕОГРАДСКОМ КАНТАРУ

Од 18. до 25. Јуна 1894. г.

КИЛОГРАМА	НАИМЕНОВАЊЕ	Ц Е Н А			
		НАЈВЕЋА		НАЈМАЊА	
		ДИН.	ПР.	ДИН.	ПР.
1048	АРПАЦИКА				
2262	БРАШНА КУКУРУЗНА	15		10	
	БОРАНИЈА		60		50
	ВИНА БЕЛА (ОДЛИТ.)				
	ВИНА ЦРНА (ОДЛИТ.)				
830	ВОЛОВА	45		40	
1049	ВУНЕ НЕ ПРАНЕ	150		135	
	ВУНЕ ПРАНЕ				
	ГРОЖЂА				
	ДУЂА				
42232	ЈАБУКА		8 50		8
	ЈЕЧМА				
	КАЈМАКА				
	КОЖА ВОЛОВСКИХ				
30878	КОЖА ЈАГЂЕТИХ				
	КОЖА ОВЧИЈИХ				
318	КОРЕ БРЕЗОВЕ	10		8	
	КРАВА				
90250	КРЕЧА	3 60		3 40	
4054	КРОМПИРА	10		9	
	КРУПНИКА				
	КРУШАКА				
20019	КУКУРУЗА	9 50		9	
	КУПУСА				
	ЛОЈА НЕТОПЉЕНОГ				
	ЛОЈА ТОПЉЕНОГ				
	ЛУКА АРШЛАМЕ				
1594	ЛУКА БЕЛА	40		30	
912	ЛУКА ЦРНА	30		20	
72	МАСЛА	140		130	
470	МАСТИ	120		115	
	МЕДА				
	ОВАЦА				
1512	ОВСА	11 50		10 50	
	ОРАЈА				
738	ПАСУЉА	12		10	
	ПЕКМЕЗА				
	ПРОСЕ				
104884	ПШЕНИЦЕ	11 20		10 60	
	РАЈИ				
	РАК. КОМ. (ОД ЛИТ.)				
	РАК. КОМ. МЕКЕ „				
2644	РАК. ПЉ. ЉУТЕ „	1 20		70	
29600	РАК. ПЉ. МЕКЕ „	45		25	
15006	СВИЊА ДЕБЕЛИХ	85		75	
	СВИЊА СРЕДЊИХ				
47420	СЕНА	5		4	
1696	СИРА	70		50	
3250	СЛАМЕ	3		2	
	СЛАНИНЕ				
	СОЧИВА				
503	УГЂЕНА ДРВЕНОГ	7		6	
147500	УГЂЕНА КАМЕНОГ	3		2 50	
	ПШИПАРКЕ				
	ПЉИВА СИРОВИХ				
1730	ПЉИВА СУВИХ О. Г.	10		9	
	ПРОСТОГ КАМЕНА				
801	КАТРАНА				
9889	СИТНИЦЕ				
4689	РАЗНО ВОЂЕ				

(НАСТАВИЋЕ СЕ)

УРЕДНИШТВО И АДМИНИСТРАЦИЈА ЈЕ У ЗДАЊУ ОПШТИНСКОГА СУДА